

Det er jo nemlig saa, at naar Staten lægger Told paa forskellige Raaprodukter og Hjælpestoffer, som anvendes i en Industri, bebyrder den den vedkommende Fabrikant i hans Konkurrence med Udlandet her i Landet, og dersom Staten ikke samtidig lægger en til Tolden paa Raaprodukterne svarende Told paa det færdige Produkt, beskytter den den fremmede Industri her i Landet. Det er derfor ikke andet end en ren og skær Retfærdighedsakt, naar Staten lægger en Told paa Fabrikatet, der i det mindste svarer til det Toldebø, der maa erlægges af vedkommende Fabrikants Raaprodukter og Hjælpestoffer. Det er imidlertid en Paastand, der høres baade i Rigsdagen og udenfor, at enhver Toldsats paa et Fabrikat er en Beskyttelse, og at den selvfølgelig fordyrer Varen med Toldens Bø. Den sidste Paastand er ogsaa en Teori, som efter min Mening er aldeles falsk. Naar der nu her specielt er Tale om Cement, saa ved man jo, at, saaledes som Sagerne staa i Djebløket, er der stor Udsigt til, at de vil komme til at betale Told af Stenul, Staver, Dlie, Kemme, Maskindele, Metaller o. s. v., fort jagt af en stor Mængde af de Raaprodukter, som Cementfabrikkerne anvende, og som Følge deraf vil det være en skrigende Uretfærdighed, hvis man ikke indrømmer Cementfabrikkerne her en Told paa fremmed Cement, der indføres her i Landet, som nogenlunde svarer til Tolden paa disse Raaprodukter. Hvis nu de ærede Medlemmer, som for Djebløket befinde sig i den modsatte Lejr, havde indskrænket sig til at foreslaa den Told nedsat, som den høje Regering har foreslaaet, er det meget muligt, at jeg kunde være gaaet med dertil, thi jeg er tilbøjelig til at tro, at den Toldsats, der er foreslaaet af Regeringen, i og for sig gemmer en Beskyttelse foruden den Retfærdighed, den medfører, men naar de Herrer uden videre ville slaa Tolden helt ihjel, kan jeg ikke gaa med dem, uagtet jeg ikke er stemt for Beskyttelse i Almindelighed og navnlig en saa aldeles bestemt Modstander af, at der indføres en ny Beskyttelse eller blot en Forøgelse, som hidtil ikke har været kendt her i Landet. Naar de Herrer nu fremdeles i deres Raasonnementer gaa ud fra som en given Ting, at vedkommende Produkt vil fordyres med Toldens Bø, befinde de sig aldeles uensynlig i en Vildfarelse; thi ethvert Produkt reguleres med Hensyn til dets Salgspris af de samme Faktorer, nemlig af Forholdet mellem Tilbud og Efterpørgsel, og Cement er selvfølgelig de samme Vilkaar underkastet i saa Henseende, som alle andre Produkter. Men

naar Cementfabrikationen har naaet den Højde, den har allerede nu eller i alt Fald aldeles sikkert vil naa i en meget nær Fremtid, idet den kan tilfredsstille hele Landets Forbrug, er det jo givet, at Priserne paa Cement her i Landet ville afhænge af Konkurrencen mellem Cementfabrikkerne her i Landet indbyrdes og saa slet ikke noget med Tolden at gøre. Jeg tror endogsaa, man kan opstille den Teori, skønt den ikke er absolut heldig — den er dog maasse lige saa god som de Herrer — at Toldebøstøtelsen kan føre til, at man faar billigere Priser paa Cement, thi det er jo indlysende, at hvis Cementfabrikanterne se sig i Stand til at sælge hele deres Fabrikation, bliver Produktionsomkostningerne forholdsvis lavere end ellers, og Konkurrencen fører til, at de sætte Priserne saa lavt som muligt og langt lavere end Verdisprisen plus Tolden. Jeg maa derfor for mit Vedkommende vedblivende holde paa Regeringens Forslag med Hensyn til Cementtolden.

Et æret Medlem har ment, at en Forøgelse af Tolden paa brændt Kaffe vilde have til Følge, at brændt Kaffe vilde fordyres for Forbrugerne her i Landet. Ja, naar man holder sig til den Doktrin, som ligger til Grund for denne Paastand, og som er den samme som den, at enhver Vare fordyres med Toldens Bø, kommer man til absurde Resultater, og det tror jeg ogsaa, det ærede Medlem gør i dette Tilfælde. Brændt Kaffe er jo egentlig ikke et Industriprodukt, den Forandring, der foregaar med Kaffen, er jo ikke andet, end hvad enhver Husholdning kan foretage i sit eget Køkken, og det vil saaledes erkendes, at den høiere Told paa brændt Kaffe, medens man beholder den bestaaende Told paa raa Kaffe, vil have til Følge, at enhver Husholdning løber sin Kaffe raa og brænder den selv, og den vil da ikke i mindste Maaade fordyres med Tolden. Men man er saa bange for Beskyttelse, at man ser en Beskyttelse i enhver Toldsats, selv om Beskyttelsen slet ikke er intenderet og slet ikke ligger deri. Naar Tolden paa brændt Kaffe sættes til 15 Ore mod 12 Ore pr. Pø. paa raa Kaffe, saa ligger deri ikke nogen Beskyttelse. Det er saa nær det retfærdige, som man overhovedet kan komme det, naar man ikke vil have meget smaa Brøder. Det er en Toldsats, som staaer i nøje Forhold til det Kvantum brændt Kaffe, der kommer ud af den raa Kaffe. Men hvis man ikke sørger for, at der sættes et passende Forhold mellem Tolden paa brændt Kaffe og Tolden paa raa Kaffe, vil det, naar Frihandlen aabnes,